

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, predstavuje vnútroštátna právna úprava, akou je článok L. 631-7 code de la construction et de l'habitation (zákoník výstavby a bývania), systém udeľovania povolenia vyššie uvedenej činnosti v zmysle článkov 9 až 13 smernice 2006/123 z 12. decembra 2006 alebo iba požiadavku podriadenú ustanoveniam článkov 14 a 15?

V prípade, ak sa uplatnia články 9 až 13 smernice 2003/123/ES z 12. decembra 2006:

3. Má sa článok 9 písm. b) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že cieľ smerujúci k boju proti nedostatku bytov určených na prenájom predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu umožňujúci odôvodniť vnútroštátne opatrenie, ktorým v určitých geografických oblastiach podlieha povoleniu prenájom zariadeného priestoru určeného na bývanie, opakovane na krátke časové obdobia, príležitostným zákazníkom, ktorí tam nemajú nahlásený pobyt?
4. V prípade kladnej odpovede, je takéto opatrenie primerané sledovanému cieľu?
5. Bráni článok 10 ods. 2 písm. d) a e) smernice vnútroštátnemu opatreniu, ktoré podriaďuje povoleniu prenájom zariadeného priestoru určeného na bývanie „opakovane“, na „krátke časové obdobia“ a „príležitostným zákazníkom, ktorí tam nemajú nahlásený pobyt“?
6. Bráni článok 10 ods. 2 písm. d) až g) smernice systému udeľovania povolenia stanovujúcemu, že podmienky vydania povolenia sa stanovujú uznesením obecnej rady, so zreteľom na ciele sociálnej rozmanitosti, najmä v závislosti od charakteristík trhu obytných priestorov a od potreby nezhoršiť nedostatok bývania?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v EÚ L 376, 2006, s. 36).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 22. novembra 2018 – HX/Procureur général près la cour d'appel de Paris, Mesto Paríž

(Vec C-727/18)

(2019/C 35/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: HX

Žalovaní: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Mesto Paríž

Prejudiciálne otázky

1. Uplatňuje sa smernica 2006/132/ES z 12. decembra 2006 ⁽¹⁾, vzhľadom na definíciu jej predmetu a jej pôsobnosť v jej článkoch 1 a 2, na prenájom za úplatu, dokonca poskytovaný aj mimo podnikateľskú činnosť, opakovane a na krátke časové obdobia, zariadeného priestoru na účely bývania, ktorý nepredstavuje hlavné bydlisko prenajímateľa, príležitostným zákazníkom, ktorí tam nemajú nahlásený pobyt, najmä vzhľadom na pojmy poskytovateľa a služby?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, predstavuje vnútroštátna právna úprava, akou je článok L. 631-7 code de la construction et de l'habitation (zákoník výstavby a bývania), systém udeľovania povolenia vyššie uvedenej činnosti v zmysle článkov 9 až 13 smernice 2006/123 z 12. decembra 2006 alebo iba požiadavku podriadenú ustanoveniam článkov 14 a 15?

V prípade, ak sa uplatnia články 9 až 13 smernice 2003/123/ES z 12. decembra 2006:

3. Má sa článok 9 písm. b) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že cieľ smerujúci k boju proti nedostatku bytov určených na prenájom predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu umožňujúci odôvodniť vnútroštátne opatrenie, ktorým v určitých geografických oblastiach podlieha povoleniu prenájom zariadeného priestoru určeného na bývanie, opakovane na krátke časové obdobia, príležitostným zákazníkom, ktorí tam nemajú nahlásený pobyt?
4. V prípade kladnej odpovede, je takéto opatrenie primerané sledovanému cieľu?
5. Bráni článok 10 ods. 2 písm. d) a e) smernice vnútroštátnemu opatreniu, ktoré podriaďuje povoleniu prenájom zariadeného priestoru určeného na bývanie „opakovane“, na „krátke časové obdobia“ a „príležitostným zákazníkom, ktorí tam nemajú nahlásený pobyt“?
6. Bráni článok 10 ods. 2 písm. d) až g) smernice systému udeľovania povolenia stanovujúcemu, že podmienky vydania povolenia sa stanovujú uznesením obecnej rady, so zreteľom na ciele sociálnej rozmanitosti, najmä v závislosti od charakteristík trhu obytných priestorov a od potreby nezhoršiť nedostatok bývania?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

**Odvolaie podané 27. novembra 2018: Portugalská republika proti rozsudku Všeobecného súdu
(štvrtá komora) z 26. septembra 2018 vo veci T-463/16, Portugalsko/Komisía**

(Vec C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão a J. Saraiva de Almeida, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisía

Návrhy odvolaieľky

- zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť rozhodnutia Európskej komisie (EÚ) C(2016) 3735 ⁽¹⁾ z 20. júna 2016.
- zrušiť rozhodnutie Európskej komisie (EÚ) C(2016) 3735 z 20. júna 2016, keďže Súdny dvor môže vychádzať z toho, že tvrdenia Portugalskej republiky sú odôvodnené.
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Portugalská republika navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok, a teda aj napadnuté rozhodnutie, a to v dôsledku nasledujúcich pochybení:

1. **Nesprávne právne posúdenie a porušenie zásady právnej istoty** – Porušenie článku 24 nariadenia (ES) č. 73/2009 ⁽²⁾ a ustanovení článku 54 ods. 1 písm. c) druhého pododseku a článku 71 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1122/2009 ⁽³⁾ a zjavný nesúlad, vyplývajúci z nesprávneho právneho posúdenia, so závermi uvedenými v bodoch 43 a 44 napadnutého rozsudku, spočívajúci v tom, že Všeobecný súd sa svojím konštatovaním, že druhý dôvod uvedený Komisiou je neopodstatnený, čím naznačuje, že portugalský systém kontroly krízového plnenia je účinný kontrolný systém, a teda zamietnutím príslušného žalobného dôvodu a nezrušením napadnutého rozhodnutia, dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia v rozpore s judikatúrou, ako aj porušenia zásady právnej istoty.